

РЕШЕНИЕ

№ 2261

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10648** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл.211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на В. Е. С. срещу Заповед № 513з-6716 от 04.09.2018г. на Зам.Началник на отдел „Охранителна полиция“ при СДВР.

В жалбата са въведени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона. Посочено е, че В. Е. С. не е бил запознат със заповедта за образуване на дисциплинарното производство срещу него, липсвала описана конкретика на фактите и обстоятелствата, при които е извършено вменетото нарушение на служебната дисциплина. Заповедта представлявала и немотивиран по см. на чл.210 ал.1 от ЗМВР акт, както и наказанието е наложено при несъобразяване с условията по чл.206 ал.2 от ЗМВР.

В проведеното открито съдебно заседание на 28.02.2020г. жалбоподателят е редовно призован, но не се явява и не изпраща свой представител. Заявена е и претенция за присъждане на направените по делото разноски в размер на сумата от 510.00 лева, съобразно приложения списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Зам. Началник на отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. Д. И., оспорва жалбата, а по същество на спора излага аргументи за нейната неоснователност. Представени са писмени бележки, като също се претендира възстановяване на разноските по делото, представляващи

юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение относно законосъобразността на заповедта.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят В. Е. С. към дата- 04.09.2018г. е заемал длъжността младши инспектор- полицаи в 01 група на сектор „М.“ към отдел „Охранителна полиция“ в СДВР.

Със Заповед № 513з-4683/15.06.2018г. на Зам.Началника на отдел „Охранителна полиция“ в СДВР е разпоредено да бъде извършена проверка, във връзка с постъпили данни за извършено от В. Е. С. на 26.05.2018г. нарушение на служебната дисциплина, изразяващи се в следното: Около 15.10 часа на 28.05.2018г. на метростанция „М.-3“ е намерено служебно оръжие пистолет „М.“ със сериен номер № ИН 253666 с поставен пълнител с 8 бр. стоп патрони. Това оръжие е оставено за съхранение в служебен гардероб, с което е допуснато нарушение на чл.14 ал.1 и ал.2 от Наредба за условията и реда за осъществяване на дейностите, свързани с оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия и контрола над тях в МВР /Наредбата/. Разпоредено е проверката да се извърши от Б. Б.-началник на 01 група в сектор „М.“, като се изготви писмена справка в срок до 01.08.2018г. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 21.06.2018 г.

Изготвена е писмена справка № 513р-61073/23.07.2018г. от данните по която се установяват следните относими факти: На 28.05.2018г. при извършена проверка на ПП-118, метростанция „М.-3“, в служебният гардероб е намерен отворен сак, в който се е виждал пистолет „М.“ с кобур със сериен номер № ИН 253666 с поставен пълнител с 8 бр. стоп патрони. Пистолетът е взет за съхранение в служебната каса, като е установено, че той е бил зачислен на В. Е. С.. Констатирано е, че на 26.05.2018г. сутринта около 07.00 часа, след приключване на смяната жалбоподателят е оставил зачисленото му служебно оръжие за съхранение в гардероб в служебното помещение на метростанция „М.-3“, с което е нарушил чл.14 ал.1 и ал.2 от Наредбата. Деянието му е квалифицирано по чл.194 ал.2 т.1 от ЗМВР, за което съгласно чл.200 ал.1 т.2 във вр.чл. 197 ал.1 т.3 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“. Предложено е, да бъде наложено това дисциплинарно наказание за срок от 1 година. Жалбоподателят е запознат със съдържанието на справката на 01.08.2018г.

Видно от протокол № я-64506/17.12.2013г. В. Е. С. е бил запознат с разпоредбите на Наредба за условията и реда за осъществяване на дейностите, свързани с оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия и контрола над тях в МВР /Наредбата/.

На жалбоподателя е връчена на 21.06.2018г. покана рег. № 513р-51492/19.06.2018г., за даване на писмени обяснения за допуснато от него дисциплинарно нарушение.

Депозирани са били писмени обяснения с рег. № 513р-55569/03.07.2018г., в които В. Е. С. е посочил, че на при напускае на обекта на 26.05.2018г. е оставил в служебния гардероб свой сак с вещи, вкл. и служебното му оръжие, тъй като е имал „спешна работа до зъболекарски кабинет в[жк]. Това обяснение е прието от ответника, като е поставена резолюция от дата 03.07.2018г.

Представено е и писмено възражение № 513р-65029/03.08.2018г., в което е посочил,

че не е съгласен с констатациите в изготвената справка, не е извършил виновно вмененото му нарушение, а предложението за налагане на наказание „порицание за срок от 1 година“ е прекомерно тежко, необосновано и несъразмерно.

Приложена е и кадрова справка № 513р-54891/29.06.2018г., от която е видно, че В. Е. С. е назначен на работа в МВР на 01.03.2013г., като е заемал длъжността полицаи в 01 и 02 група на сектор „М.“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към СДВР, не е награждаван по време на службата, а са му били налагани две дисциплинарни наказания- „писмено предупреждение“ и „порицание“ през 2015г., които са отменени по съдебен ред.

С оспорената в процеса Заповед № 513з-6716 от 04.09.2018г. на Зам.Началника на отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, на В. Е. С. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година за нарушение на служебната дисциплина, извършено на 26.05.2018г., представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.1, пр.първо от ЗМВР, което се наказва с наказание по чл. 197, ал.1, т.3, вр. чл. 200, ал.1, т.2 ЗМВР. В мотивите на заповедта е изложено, че на 26.05.2018г. около 07.00 часа, той е оставил зачисленото му служебно оръжие пистолет „М.“ с поставен пълнител с 8 бр. стоп патрони за съхранение в гардероб в служебното помещение на метростанция „М.-3“ и не го е потърсил и взел до 15.10 часа на 28.05.2018г., когато е била извършена проверка, оръжието е намерено и взето за съхранение в служебна каса. Посочено е, че с действията си е нарушил чл.14 ал.1 и ал.2 от цитираната по-горе Наредба.

За доказване на компетентността на органа издал акта е приложено удостоверение рег. № 513р-102335/18.12.2019г., видно от което комисар Т. С. Т. е назначен на длъжност Зам.Началник на отдел „Охранителна полиция“ в СДВР, със заповед на Министъра на вътрешните работи № 8121К-150/21.01.2016 г.

При така установените факти, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в преклузивния 14 дневен срок, считано от 05.09.2018г. подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от отмяната му. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР, в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР писмена форма.

Заповедта съдържа реквизитите по чл. 210, ал.1 от ЗМВР, в нея са посочени деецът, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени – цитирани са относимите такива от ЗМВР, както и от подзаконовите нормативни актове, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание за налагане на наказанието - чл. 194, ал.2, т.1, чл. 197, ал.1, т.3, чл. 200, ал.1, т.2 от ЗМВР; срокът на наказанието- 1 година; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, съдът отбелязва, че ответникът е препратил към данните, съдържащи се в справка рег. № 513р-61073/23.07.2018г. Постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може наказаното лице да разбере какво деяние е извършило, кои норми е нарушило, както и какво е наложеното му наказание, поради което липсва основанието по чл.146 т.2 от АПК за отмяната ѝ.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за

провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадената заповед /чл. 168, ал. 1 и ал.3 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства, с което е изпълнил процесуалното си задължение по чл.207 ал.3 от ЗМВР. Не се констатира нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е бил запознат със Заповед № 513р-4683/15.06.2018г., с която е било наредено да се извърши проверка за изясняване на постъпили данни за извършено дисциплинарно нарушение. Заповедта е връчена на оспорващия лично на 21.06.2018г., обстоятелство, което е удостоверено посредством поставен от него подпис и дата. Не е налице твърдяното нарушение на чл.207 ал.8 т.1 от ЗМВР. Съдът приема, че оспорващият е бил запознат и със справката от 23.07.2018г., обобщаваща резултатите от проверката срещу него, предоставена му е възможност за допълнителни възражения и представяне на други доказателства, поради което не е нарушено правото му на участие и защита в административно производство.

Заповедта е издадена в 2-месечния срок по чл. 195, ал.1 от ЗМВР. Съгласно чл. 196 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Това се е случило на 03.08.2018г., когато справката с рег. № 513р-61073/23.07.2018г. е докладвана на комисар Т. Т., а оспорената заповед е издадена на 04.09.2018г., т.е. в рамките на визирания срок.

В разпоредбите на чл. 205 и чл. 206 от ЗМВР са разписани и следните процесуални правила: дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в него самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР. За изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпореди извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. За разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон. След приключване на проверката и преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е длъжен не само да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, но и да събере и оцени всички доказателства, включително събраните в хода на проверката, както и доказателствата, посочени от държавния служител.

Както се посочи по-горе, на В. Е. С. е била предоставена възможност да се

запознае със събраните в хода на процеса срещу него писмени доказателства. Не е било накърнено или ограничено правото му на защита, както и не е бил възпрепятстван да разбере в какво се състои вмененото му нарушение на служебната дисциплина, предпоставка за налагането и на дисциплинарно наказание "порицание". Не се констатира и наличието на основание за отмяна на акта по чл.146 т.4 АПК, а именно: несъответствие с приложимия материален закон. Правилна е правната квалификация на деянието- чл. 194, ал.2, т.1 ЗМВР - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, а наказанието е наложено на основание чл. 200, ал.1, т.2, във вр. чл. 197, ал.1, т.3 ЗМВР. С извършеното от В. Е. С. на 26.05.2018г. деяние се нарушават разпоредите на чл. 14 ал.1 и ал.2 от Наредбата /обн.ДВ.бр.32/19.04.2011г./, съгласно които: „Зачислените на служителите на МВР огнестрелни оръжия и боеприпаси се съхраняват в метални каси в служебните им помещения или в специално оборудвани помещения, намиращи се под контрола на съответните длъжностни лица. Огнестрелните оръжия се съхраняват без боеприпас в цевта и без поставен пълнител (лента) със спуснати части на ударно-спускателния механизъм и поставени "на предпазител". Служителите на МВР могат да съхраняват зачисленото им огнестрелно оръжие (пистолет, револвер) и зачислените им боеприпаси за тях в домовете си в периода между два работни дни или две дежурства. В тези случаи зачисленото огнестрелно оръжие задължително се съхранява без патрон в патронника и без да е заредено с патрони, в неподвижно закрепени метални каси (шкафове), снабдени със секретно заключващи се устройства“. Описаната в заповедта фактическа обстановка е доказана по категоричен начин, чрез събрания и приет в дисциплинарното производство доказателствен материал.

Жалбоподателят е бил запознат на 17.12.2013г. и с разпоредбите на цитираната Наредба, която е обнародвана в ДВ. бр.32/19.04.2011г. и нормите ѝ са станали задължително правило за поведение за всички служители в системата на МВР. Неизпълнението на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, е въздигнато като нарушение, подлежащо на санкциониране в чл. 194, ал.2, т.1, пр. първо ЗМВР. То е вид нарушение на служебната дисциплина, за което е предвидено наказание „порицание“ в чл.200 ал.1 т.2 от ЗМВР. Съдът приема, че е изпълнена точно и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата“. Правилно е преценена тежестта на нарушението, като са обсъдени обстоятелствата, при които е извършено, възможните последици от несъхраняване на служебното оръжие по предвидения ред, /като напр. кражба, възможност за нараняване на други служители, които имат достъп до помещението и до същия гардероб, в който държат и свои вещи и др./, посочена е и формата на вината на полицейския служител. Съобразено е цялостното поведение на В. Е. С. по време на изпълнение на службата му в системата на МВР /кадрова справка № 513р-54891/29.06.2018г./ Наказанието е определено за максимално визирания в нормата на чл.200 ал.2 от ЗМВР едногодишен срок. Съдът счита, че този срок е напълно адекватен на тежестта на извършеното нарушение, съобразен е със спецификата на държавната служба в МВР, която изисква и прецизно, точно спазване на условията и реда за грижливо съхранение и опазване на зачисленото

огнестрелно оръжие.

Актът е съответен и на целта на закона – да се предупреди и и превъзпита държавния служител, като бъде подтикнат да изпълнява стриктно служебните си задължения.

Предвид изложеното съдът заключава, че оспорената Заповед № 513з-6716 от 04.09.2018г. на Зам.Началника на отдел „Охранителна полиция“ в СДВР е законосъобразен административен акт на всички изследвани основания по чл.146 от АПК и като такъв, не подлежи на отмяна, а а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, вр. 37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град на основание чл.172 ал.2 от АПК

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Е. С. срещу Заповед № 513з-6716 от 04.09.2018г. на Зам.Началник на отдел „Охранителна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА В. Е. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 изречение последно от ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: